

မ္ဍာၤကိၤ

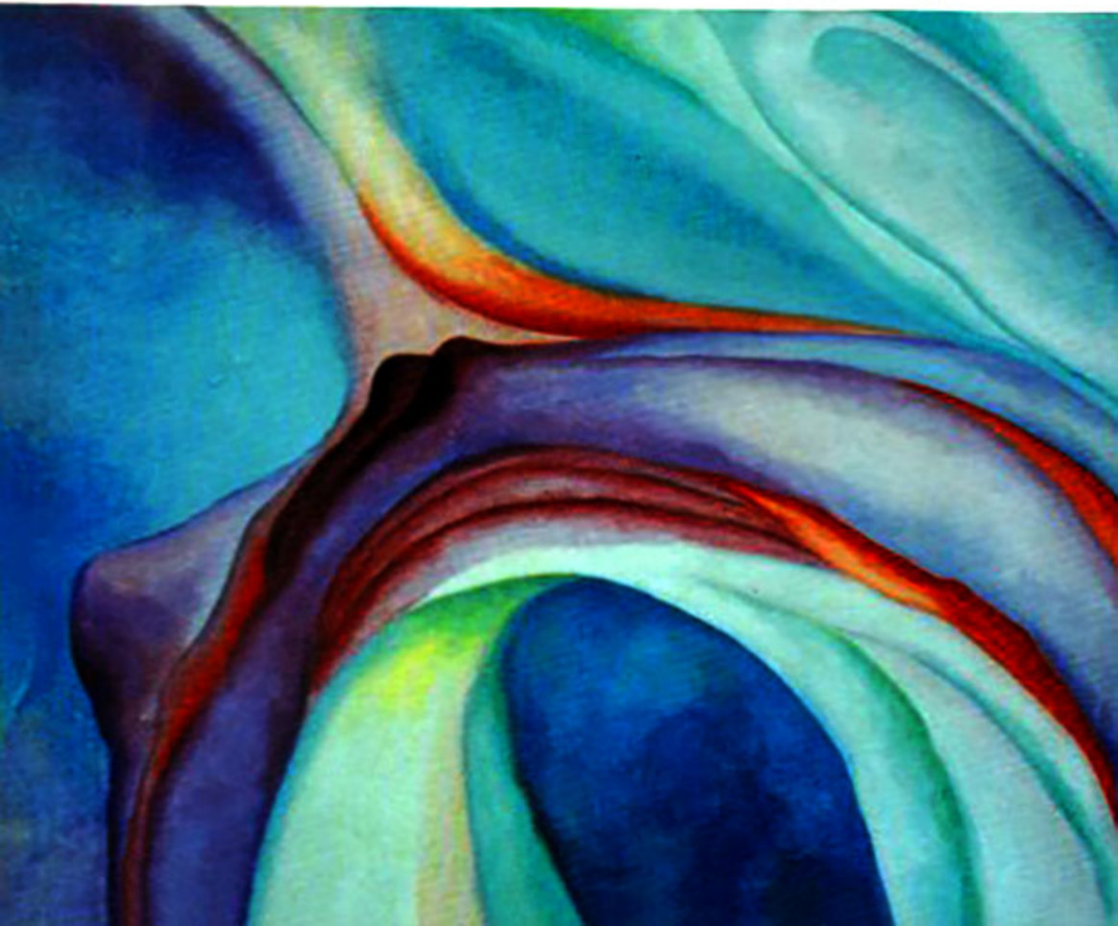
ကလာပွဲတော်

အ ၂ ရ ပု ရ

(၈ ၁၀ ၁၆ : ၁၆ : ၁၁ ပု ၆)

- သင်္ခပန်းပွင့်များသို့ ချစ်ခင်
- မြတ်မြို့မှာ စိတ်တိုဟာ အိပ်ရဲရာဗေ
- ပြင်ဦးလွင် အငွေအသက်

မြိတ်မြို့မှာ စိတ်တို့ဟာ အိပ်ဖို့ရာမေ့

မြိတ်မြို့မှာ စိတ်တို့ဟာ အိပ်လို့မရပါ။ ဓာတ်ပုံ - အောင်ထွန်းဝင်း

မြိတ်မြို့မှာ စိတ်တို့ ဟာ အိပ်ဖို့ ရာမေ့

အမြင့်ပေ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်မှာ ပျံသန်းနေသည့် လေယာဉ်ကြီး
ထဲမှာ ကျွန်တော်ရောက်နေသည် ။

ကျွန်တော်သည် ထိုင်လျက်ပျံသန်းနေ၏။

ကျွန်တော့်အောက်မှာ တိမ်တွေအလိပ်လိပ် ထနေသည် ။

တီထွင်သူများ နှင့် ကြေးပြား၏ ကျေးဇူးတရားကြောင့် နံနက်စော

စောမှာ ပင် မြိတ်လေဆိပ်သို့ ကျွန်တော်ရောက်ခွင့်ရပြီး နေရောင်တောက်ပနေသည် ။ မြိတ်လေဆိပ်အထွက်မှာ ဟွန်ဒါဆိုင်ကယ်တွေက ကျွန်တော့်ထံ စုပြုံဝင်လာကြ၏။ မကြာမီမှာ ပင် ဟွန်ဒါ Wave 100 က ကျွန်တော့်ကို တင်ခေါ်ပြီး ဆိုင်ကယ်လှိုင်းလုံးတွေကြားမှာ ကျည်ဆန်လို ထိုးဖောက်နေ၏။ ကျွန်တော်က ကျည်ဆန်ကို မြဲမြဲတွယ်ဖက်ထားရသည် ။

ဧည့်ရိပ်သာရှိ ကျွန်တော့် အခန်း ၂၁၆ ထဲမှာ စလောင်းတီဗွီရှိသည် ။ ညမှာ စတီဖင်ဂျရတ်နှင့် တွေ့ရမည်။ ဝရန်တာသို့ထွက်လိုက်သည် ။ ပင်လယ်ကို ဖြတ်သန်းလာသော ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေက ကျွန်တော့်ကို ပွေ့ဖက်လိုက်၏။ နွေးထွေးသည် ။ အေးမြသည် ။ ပင်လယ်၏ အနံ့အသက်ကို ကျွန်တော်ရနေသည် ။

ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ တနင်္သာရီမြစ်ရှိသည် ။ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းမှ ရွှေသာလျောင်းဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကြီးရှိသည် ။ အဲဒီဘက်မှာ ငါးလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီလည်း ရှိသည် ။

မြစ်သည် ပထော်တောင်အလွန်မှာ ပင်လယ်ဝသို့ စီးဝင်၏။ ငါးဖမ်းစက်လှေတွေ၊ သင်္ဘောကြီးတွေ၊ ကမ်းရိုးတန်းသွား ရေယာဉ်ဖြူဖြူလုံးလုံးတွေ၊ စက်တပ်သမ္ဗန်မည်းမည်းလေးတွေက တနင်္သာရီမြစ်နှင့် ပျော်ပါးနေကြသည် ။ ကျွန်တော်ဆိုင်ကယ်တက္ကစီတစ်စီးကို ငှားပြန်သည် ။ မြိတ်မြို့မှာ စိတ်တို့ ဟာ အိပ်လို့ မရပါ။ ကျွန်တော် တစ်နေကုန်လည်ပတ်မည်။

မြိတ်သားများ သည် ထိုင်းနိုင်ငံလုပ် ဟွန်ဒါဆိုင်ကယ်တွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းစီးကြသည် ။ ထိုင်းနိုင်ငံလုပ် ရုပ်အင်္ကျီများ ၊ စပို့ရှပ်များ ဝတ်ကြသည် ။ လူငယ်တွေက ဂျင်းဘောင်းဘီဝတ်ကြသည် ။ ကလေးတွေက ချောကလက်ကရင်မ်ပါသော ဖူဒိုလေ ယာကိတ်ကို ပတ်ကင်စက္ကူခွာပြီး

စားနေကြသည် ။ လက်တစ်ဖက်က စပွန်ဆာအချို့ရည်ဘူးကို ကိုင်ထားကြသေး၏။ အမျိုးသမီးတွေက မစ်စတာကပ် ကော်ဖီမစ်ကို သောက်နေကြသည် ။ အချို့အမျိုးသားတွေက စင်းဂါးဘီယာဘူး အဖြူရောင်ကို ဖွင့်ဖောက်နေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်က ကိုကာကိုလာ အချို့ရည်ဘူးကို ဖောက်ပြီး ဆိုင်ကယ်တက္ကစီပေါ်မှာ ပဲ မော့သောက်နေပါသည် ။ မြိတ်မြို့မှာ စိတ်တို့ ဟာအိပ်ဖို့ ရာ မေ့နေခဲ့၏။

"မြိတ်သားတွေက ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေသာ လုပ်ချင်ကြတယ်။ လွတ်လပ်ချင်တယ် ဘွင်းဘွင်းရှင်းရှင်းလည်း ပြောတတ်တယ်"

ဆိုင်ကယ်တက္ကစီမောင်းသူက ကျွန်တော့်ကိုပြောပြ၏။ အလုပ်တွေနှင့် လှုပ်ရှားနေသော မြိတ်မြို့ ဖြစ်၏။

မြိတ်ကျွန်းစုသည် ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်မှာ တည်ရှိသည် ။ ကျွန်းငယ်ပေါင်း ရှစ်ရာကျော် ရှိသည် ။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးချိန်မှာ မြိတ်ကျွန်းစုတစ်ခုလုံး၏ အကျယ်အဝန်းမှာ ၁၁.၃၂၅ စတုရန်းမိုင်ရှိသည် ။ အနောက်ဘက်မှာ ကပ္ပလီပင်လယ်၊ အရှေ့ဘက်မှာ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ တောင်ဘက်မှာ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ မြောက်ဘက်မှာ ထားဝယ်မြို့တို့ နှင့် နယ်နိမိတ်ချင်း ဆက်စပ်နေ၏။ သင်္ကန်းသား၊ ကညင်သား၊ သတ္တု၊ ရော်ဘာ၊ ကွမ်းသီး၊ ပုလဲ၊ ငှက်သိုက်၊ ငါး၊ ပုစွန်၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက်လုပ်ငန်းတို့ ဖြင့် မြိတ်မြို့သည် တစ်လျှောက်လုံးစီးပွားဖြစ်လာခဲ့၏။ ယခုအခါ ရေလုပ်ငန်းက ထူကြီးထည်ကြီး ဖြစ်လာ၏။ နိုင်ငံခြားသားနှင့် ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ကြသော ငါးလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီကြီးတွေ ခေတ်ထလာသည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငါးလေလံဈေးလည်း မြိတ်မှာ ရှိသည် ဟု သိရ၏။ ရေလုပ်ငန်းမြို့မှာ တိုက်ကြီးတွေ ဟည်းထအောင် ဆောက်လာကြ၏။

အချို့တိုက်ကြီးတွေမှာ လူမနေဘဲ သော့ပိတ်ထားကြသည်။ ဇီဝဇီဝ
ကလေးတွေ အသိုက်လာဖွဲ့အောင် ဆွဲဆောင်ဖြားယောင်းထားသော
ငှက်အော်သံအတုပြုလုပ်ထားသည့် စက်ကလေးတွေကို
ထိုတိုက်ကြီးများ ၏ နံရံမှာ မြှုပ်နှံထားကြ၏။ စက်ကလေးတွေက ငှက်
ကလေးတွေကို မြှူဆွယ်နေကြသည်။ ။ စက်ကအော်သည့် ငှက်သံနှင့် ငှက်
ကအော်သည့် ငှက်သံတို့ သည် မြိတ်မြို့ထဲမှာ ရောထွေးဝေစည်နေပါ
သည်။ ။

လူငယ်တွေ၏ လှုပ်ရှားမှုတွေက မြန်ဆန်သည်။ ။ စကားပြောရာမှာ
ပြတ်သားသည်။ လူငယ်ဘဝကတည်းက ‘ကြေးပြား’ ကိုခံစားတတ်
နေကြသည်။ ။ ကြေးပြားကို ရှာဖွေတတ်သည်။ ။ သုံးစွဲတတ်၏။

"လူငယ်တွေက တုံ့ပြန်မှုအားကောင်းတယ်။ စိတ်ထဲရှိတာကိုလည်း
တုံ့ပြန်ဖော်ပြရမှ ကျေနပ်ကြတယ်။ သူတို့ တွေဟာ Abstract ပန်းချီကား
တွေ ရေးဆွဲရင် အရမ်း အောင်မြင်မယ်။ နံရံပေါ်မှာ ဖလက်ချီဂန်းနဲ့ Hip
Hop ဆိုတဲ့ စာလုံးကို ရေးသွားလိုက်တာများ အရမ်းအနုပညာမြောက်
တယ်။ သူတို့ က အလုပ်တွေလည်း လုပ်ပြုပြန်တယ်။ ကျောင်းပိတ်တာ
နဲ့ ငါးဖမ်းလှေတွေနဲ့ ပင်လယ်ကို ထွက်သွားကြတတ်တယ်"

မြိတ်တက္ကသိုလ်မှ ပါရဂူဘွဲ့ရ ကထိကတစ်ဦး၏ ပြောပြချက်ဖြစ်ပါ
သည်။ ။ မူလက ရော်ဘာတောနေရာမှာ ဆောက်လုပ်ထားသော မြိတ်တ
က္ကသိုလ် ဘွဲ့နှင်းသဘင် အဆောက်အအုံကြီးက အရမ်းလှသည်။ ဗွတ်
ကလုံငှက်လေးတွေ၊ ငှက်ခါးလေးတွေ ပျံသန်းနေကြသည်။ ။ ဥဩတွန်
သံတွေလည်း တက္ကသိုလ်ပရဝုဏ်ထဲမှာ ကြားရ၏။ မြိတ်ဒီပါမှာ
ကတ်ကြေးကိုက် စားပြီး တက္ကသိုလ်က ငွေလမင်းမှာ ကျွန်တော် လက်
ဖက်ရည်သောက်သည်။ ။

ဇမ္ဗူသုခ ဆေးတိုက်ပိုင်ရှင်၊ မြိတ်စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းဥက္ကဋ္ဌကြီး ခင်မောင်လေးကို ကျွန်တော် သွားရောက်တွေ့ဆုံပါသည်။ ။ သူက မြိတ်မြို့ကြီးတစ်မြို့လုံးတစ်ပြင်လုံးကို အပေါ်စီးက ကြည့်ရအောင်လို့ ဆိုကာ ဘုရားကိုင်ချောင်းအနီးက တောင်ကုန်းမြင့်ပေါ်သို့ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ဆောင်သွား၏။

"ဘုရားကိုင်ချောင်းရဲ့ အနောက်ဘက်ဟာ မူလကတည်းက တည်ရှိ ခဲ့တဲ့ မြိတ်မြို့ပါ။ ၁၉၇၂ နောက်မှာ မြို့သစ်တွေ ပေါ်ထွန်းလာတယ်။ ဘုရားကိုင်ချောင်းရဲ့ အရှေ့ဘက်ဟာ မြို့သစ်ကြီးပါ။ မြို့ဟောင်းနဲ့ မြို့သစ်ဟာ တဆက်တည်း အကျယ်ကြီး ဖြစ်သွားပါပြီ"

ဇမ္ဗူသုခဆေးတိုက်ပိုင်ရှင်က ကျွန်တော့်ကို ရှင်းပြ၏။ မြိတ်ကို ယိုးဒယားတစ်လှည့်၊ မြန်မာတစ်လှည့် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ဖူး၏။ အလောင်းမင်းတရားကြီး ဦးအောင်ဇေယျသည် မြိတ်ကို အောင်နိုင်ခဲ့ဖူး၏။ ‘မာရိတ်’ဟူသော ယိုးဒယားစကားမှ ‘မြိတ်’ အမည် ဝေါဟာရသို့ ဦးအောင်ဇေယျ၏ သဘောတူညီမှုဖြင့် မြို့ဝန်ဦးဒိန်ကျော်က မှ ညှိခေါ်ခဲ့သည် ဟု သမိုင်းမှ တစ်ဆင့် သိရ၏။ မာမှာ မြင်း၊ ရိတ်မှာ ချည်နှောင်သည် ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ပရမရာဇာမင်းသားသည် အောင်သာဝရမှ ပူလယကွတိုင်းသို့ ခရီးထွက်ရာ တောင်တစ်တောင်အရောက်မှာ မြင်းကို ချည်၍ နားခဲ့၏။ ထိုတောင်ကို ‘ခဲတောင်’ ဟု ခေါ်၏။ သိမ်တော်ကြီးကုန်းတော်နေရာဖြစ်သည် ဟု ဆိုကြ၏။ မြိတ်စကားမှာ ချည်နှောင်သည် ကို ခဲသည် ဟု ပြောဆိုသုံးနှုန်း၏။ အချို့ကလည်း မြိတ်သည် မြန်မာပြည်၏ အစွန်အဖျားမို့ မြိတ်လို့ ခေါ်သည် ဟု ဆိုကြ၏။ ပသို့ဆိုစေ မြိတ်သည် သိပ်အလုပ်လုပ်နေ၏။ မြိတ်သည် အလုပ်တွေနှင့် လှုပ်နေ၏။

မြိတ်မြို့သည် ကမ်းခြေမှ စတင်၍ တောင်ကုန်းမြင့်များ ဖြစ်တည်ခဲ့

၏။ တောင်ကုန်းမြင့်ကြီး၏ ထိပ်ဖျားမှာ သိမ်တော်ကြီးဘုရားတည်ရှိသည် ။ သိမ်တော်ကြီးဘုရား၏ ခြေရင်းမှာ မှ ရုံးအဆောက်အအုံတွေ ရှိနေပါသည် ။ မြိတ်ခရိုင်ဝန်မင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ လင်းပင်ထိပ်တင်ဒွေး အမှတ်တရ ကျောက်စာတိုင်ကို ထိုခရိုင်ရုံးရှေ့မှာ စိုက်ထူထားခဲ့ဖြစ်ပါသည် ။ နောင်လာနောက်သားတို့ ဖတ်ရှုနိုင်ခဲ့ဖြစ်ပါသည် ။ မြို့ဝန် ဦးမြတ်လေးကို အမှတ်ရဖို့ ဦးမြတ်လေး လမ်းကြီးလည်း မြိတ်မြို့မှာ ရှိပါသည် ။ အနီရောင်ကြာပွင့်များ ၊ ငှက်ပေါင်းစုံများ ဖြင့် မွှေးထုံသော ရှေးကန်ကြီးက ဦးမြတ်လေးလမ်း၏ မြောက်ပိုင်းကျကျဆီမှာ ဖြစ်ပါသည် ။

ရုပ်ရှင်မင်းသား လွင်မိုး၏ အဘိုးတော်စပ်သူ ဦးပုမှာ အသက် ၉၂ နှစ်အရွယ်မြို့မိမြို့ဖတစ်ဦးဖြစ်ပါသည် ။ ကျွန်တော်သည် မြိတ်မြို့၏ သက်ကြီးဝါကြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဂရုပြုလိုပါသည် ။

"မွေးတာက မြဝတီမှာ ပါ။ အသက် ၁၆ နှစ်က မြိတ်ကို ရောက်လာတယ်။ သူဌေးဆိုင်မှာ ခြောက်လ အလကားလုပ်ပြီး လခတစ်ဆယ်စား အရောင်းစာရေးဖြစ်လာတယ်။ အရက်မသောက် ဆေးလိပ်မသောက်၊ ကွမ်းမစားခဲ့ဘူး။ နောင်တော့ ကိုယ်ပိုင်အထည်ဆိုင် ထူထောင်နိုင်လာတယ်။ ရွှေဆိုင်လည်း ဖွင့်လာနိုင်တယ်။ မြိတ်မှာ ရှိတဲ့ ဂျပန်သင်္ချိုင်း ပြုပြင်ပေးလို့ ဂျပန်တွေရဲ့ ဖိတ်ခေါ်မှုနဲ့ ဂျပန်ပြည်ကို လင်မယားနှစ်ယောက် အလည်ရောက်ခဲ့ရသေးတယ်။ အခု အသက် ၉၂ နှစ်ရှိပြီ၊ ဘာသာ၊ သာသနာ အကျိုးကို ဆတက်ထမ်းပိုး သယ်ပိုးရွက်ဆောင်နေပါတယ်"

မြိတ်မြို့ မြို့မိမြို့ဖများ ထူထောင်ထားသော စာကြည့်တိုက်သည် သိမ်တော်ကြီးဘုရား ကုန်းတော်ပေါ်မှာ ရှိနေပါသည် ။ ထိုစာကြည့်တိုက်သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ စာကြည့်တိုက်ထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်ရှုနားလ

ည်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ။

မြန်မာတိုင်း(မ်)အတွဲ ၁၆၊ အမှတ် ၃၀၆
၁၅.၆.၂၀၀၇
